

Økonomisk potentiale ved Housing First- baseret støtte

Bilagsrapport

november 2025

Publikationen er udgivet af

Social- og Boligstyrelsen

Lerchesgade 35, 5

5000 Odense C

Tlf: 72 42 37 00

E-mail: info@sbst.dk

www.sbst.dk

Udgivet november 2025

Publikationen er bestilt af Det Nationale Partnerskab mod Hjemløshed, der består af en bred vifte af aktører på hjemløshedsområdet.

Social- og Boligstyrelsen og Social- og Boligministeriet har sekretariatsfunktionen for Det Nationale Partnerskab mod Hjemløshed.

Download eller se rapporten på
www.sbst.dk.

Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse af kilde.

Digital ISBN: 978-87-85236-89-0

Indhold

Baggrund	3
Forudsætninger for beregningerne	5
Generelle forudsætninger	5
Forudsætninger for beregninger af Housing First-baserede støtteforløb	5
Omkostninger til de Housing First-baserede støttemetoder	6
Øvrige omkostninger forbundet med at borgeren flytter i egen bolig	7
Forudsætninger for beregninger af botilbudsforløb	8
Forudsætninger for beregninger af basisalternativet (§ 110-boformsforløb)	8
Resultater af beregninger	10
Resultater for den offentlige sektor	10
Resultater for kommunerne	12
Perspektivering af beregninger	16
Referencer	17

Baggrund

I oktober 2023 trådte ny lovgivning på hjemløshedsområdet i kraft. Lovgivningen har påvirket reglerne for statsrefusion til kommunerne i forbindelse med en række indsatser målrettet borgere i hjemløshed (Lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og forskellige andre love, 2023). Sidenhen er der desuden indgået en politisk aftale¹ om udvidelse af refusionsordningen for støtte efter Housing First-tilgangen samt fastholdelse af den nuværende refusionsperiode for ophold på § 110-boformer, hvilket ligeledes påvirker reglerne for statsrefusion til kommunerne på hjemløshedsområdet (Social- og Boligministeriet, 2025). Aftalen er endnu ikke udmøntet i et lovforslag, men vil med sin udmøntning ligeledes påvirke reglerne for statsrefusion til kommunerne på hjemløshedsområdet.

Inden lovgivningsændringen kunne kommunerne få statsrefusion på 50 pct. af udgifterne til egne borgers ophold på boformer efter servicelovens § 110 uanset opholdets længde. Med lovgivningsændringen kan kommunerne få 50 pct. refusion for udgifterne til de første 90 dage (120 dage frem til den 1. april 2026) af en borgers ophold på § 110-boformer pr. løbende år fra første indskrivning, hvorefter refusionen ophører. Den nye politiske aftale fastholder refusionsperioden på 120 dage midlertidigt i yderligere 2 år, dvs. frem til den 1. april 2028, hvorefter den vil gælde for de første 90 dage af borgerens ophold.

Kommunerne kan med lovændringen tilbyde støtte efter de specialiserede støttemetoder fra Housing First-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer, jf. servicelovens § 85 a. Kommunerne kan med lovændringen endvidere få statsrefusion på 50 pct. for udgifterne til støtte efter servicelovens § 85 a i op til to år, såfremt borgeren er visiteret til støtten, mens vedkommende opholder sig på en § 110-boform. Efter den nye politiske aftale vil statsrefusionen på støtte efter § 85 a dog komme til at gælde for borgere i alle typer af hjemløshed og ikke kun borgere, der visiteres fra § 110-boformer.

Med lovændringen fra 2023 kan kommunerne også få 50 pct. statsrefusion for udgifterne til ophold på midlertidigt botilbud, jf. servicelovens § 107, i op til 6 måneder inden for ét år efter udskrivelse fra § 110-boformen, såfremt borgeren bliver visiteret til tilbuddet, mens vedkommende opholder sig på § 110-boformen.

På baggrund af ovenstående har Det Nationale Partnerskab mod Hjemløshed ønsket at få belyst det budgetøkonomiske potentiale ved, at borgeren i stedet for at bo på en § 110-boform bor i en anvist almen familie- eller ungdomsbolig med støtte efter servicelovens § 85 a eller på et botilbud.

Der er således udarbejdet beregninger af de kommunale omkostninger forbundet med forskellige scenarier for borgere på vej ud af hjemløshed med:

- Housing First-baseret støtte i anvist familie- eller ungdomsbolig
- Botilbud

¹ Aftale om udvidelse af refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen, fastholdelse af den nuværende refusionsperiode på herbergsområdet samt indførelse af en kapacitetsstyringsmodel på herbergsområdet og takstlofter for krisecentre og herberger

Omkostningerne ved disse forløb sammenholdes med alternativomkostningerne til forskellige antal opholdsdage på § 110-boformer pr. år, som i beregningerne anses som basisalternativet for borgeren.

Det er væsentligt at pointere, at scenarierne i beregningerne er simplificerede og ikke realiserede forløb, da der for nuværende ikke foreligger et tilstrækkeligt datagrundlag til at kunne foretage sådanne beregninger. Beregningerne er således et udtryk for en forenkling af virkeligheden og skal fungere som sandsynlige eksempler på, hvordan kommunens omkostninger til hjemløshedsindsatsen under den nye lovgivning og politiske aftale kan se ud. I virkeligheden kan borgeres forløb ud af hjemløshed være mere komplekse end skitseret i scenarierne og kræve fx op til flere ophold på § 110-boformer inden borgeren får den rette indsats, der gør det muligt for borgeren at fastholde egen bolig, hvilket der ikke tages højde for i beregningerne.

I denne bilagsrapport beskrives de detaljerede forudsætninger, der ligger til grund for beregningerne samt resultaterne heraf. Desuden perspektiveres til øvrige forhold, der har betydning for iværksættelse af en Housing First-baseret tilgang på hjemløhedsområdet i kommunerne.

Forudsætninger for beregningerne

Beregningerne baserer sig både på nogle generelle forudsætninger, der går på tværs af de forskellige forløb og på nogle forudsætninger, der er specifikke for de enkelte forløb. De detaljerede forudsætninger præsenteres i det følgende.

Generelle forudsætninger

Omkostningerne ved de forskellige forløb opgøres over en femårig periode for både at få belyst omkostningerne med og uden statsrefusion på servicelovens § 85 a.

I opgørelsen af omkostninger forbundet med alle forløb medregnes omkostninger til indsatser og ydelser, der direkte modsvarer alternativomkostninger forbundet med ophold på § 110-boform. Der medregnes således bl.a. omkostninger til flyttehjælp og enkeltudgifter samt boligstøtte i opgørelsen af omkostninger til de Housing First-baserede støtteforløb, da det er omkostninger, som er forbundet med at bo i egen bolig, som ikke ville have været der, hvis borgeren i stedet havde taget ophold på § 110-boformer.

Alle priser, der anvendes i beregningerne, er fremskrevet til 2025-priser på baggrund af det kommunale pris- og lønindeks inklusiv overførsler².

Ved opgørelse af det aggregerede resultat over den femårige periode tilbagediskonteres resultaterne for de enkelte år til året for udskrivning fra § 110-boform med en diskonteringsrente på 3,5 pct., jf. Finansministeriets vejledning om samfundsøkonomiske konsekvensvurderinger³.

Forudsætninger for beregninger af Housing First-baserede støtteforløb

Der foretages beregninger af omkostninger ved fire Housing First-baserede støtteforløb efter servicelovens § 85 a, der differentierer sig ved typen af den støtte, der tilbydes som en del af forløbet, herunder:

- Critical Time Intervention (CTI)
- Intensive Case Management (ICM)
- Modifieret Assertive Community Treatment (M-ACT)
- Assertive Community Treatment (ACT)

De Housing First-baserede støttemetoder er nærmere beskrevet i boks 1.

I beregningerne forudsættes det, at borgeren fastholder egen bolig i op til fem år.

Der medregnes både direkte omkostninger til de specialiserede støttemetoder samt afledte omkostninger forbundet med, at borgeren flytter i egen bolig.

² <https://www.kl.dk/oekonomi-og-administration/oekonomi-og-styring/kommunal-oekonomi-a-z#pris-og-loenskoen-til-brug-for-budgetlaegningen-f5>

³ <https://fm.dk/arbejdsmraader/regneprincipper-og-regnemodeller/vejledning-om-samfundsoekonomiske-konsekvensvurderinger/>

Boks 1

De Housing First-baserede støttemetoder

Critical Time Intervention (CTI)

CTI-metoden er en intensiv og tidsbegrænset indsats på 9 måneder, fordelt over tre faser, hvor borgeren modtager støtte i overgangen fra hjemløshed til egen bolig. Indsatsen har en stor intensitet i starten, hvorefter intensiteten aftager i takt med, at opgaver og ansvar overdrages til den enkelte borger og dennes støttenetværk. Formålet med indsatsen er at øge borgerens muligheder for at fastholde egen bolig ved bl.a. at styrke borgerens sociale kompetencer og ressourcer samt sociale netværk.

Intensive Case Management (ICM)

Med den specialiserede ICM-metode modtager borgeren en intensiv social og praktisk støtteindsats i perioden omkring indflytning i egen bolig samt i en længerevarende periode derefter. Borgeren bliver tilknyttet en ICM-medarbejder, som udover at have en koordinerende rolle i sammensætningen og udførelsen af borgerens ICM-indsats også vil være en gennemgående støtteperson, som yder social og praktisk støtte. ICM-indsatsen er tidsbegrænset og kan tilbydes borgeren, så længe borgerens støttebehov matcher målgruppen for ICM-indsatsen

Assertive Community Treatment (ACT)

ACT-metoden er målrettet borgere som grundet fx meget komplekse problemstillinger ikke eller kun i meget begrænset omfang er i stand til at benytte i eksisterende tilbud, og som derfor har brug for en udgående støtte. Indsatsen leveres af et tværfagligt team med kompetencer indenfor de tre kernefunktioner: social støtte, sundhedsmæssig behandling og kommunal myndighed. Indsatsen er fleksibel, individuelt tilpasset og tidsbegrænset.

Modificeret ACT (M-ACT)

M-ACT er en videreudvikling af ACT-indsatsen. Indsatsen er recovery-orienteret og leveres af et tværfagligt team, der arbejder udgående og fleksibelt med borgeren i centrum. M-ACT kombinerer ligesom ACT-metoden tre kernefunktioner: social og praktisk støtte, specialiseret sundhedsindsats og administrativ støtte. Indsatsen er helhedsorienteret og tager afsæt i borgerens egne ønsker og behov, og den tilpasses løbende for at understøtte borgerens vej mod stabilitet og inklusion i samfundet. M-ACT adskiller sig fra klassisk ACT ved at være organisatorisk og økonomisk tilpasset et mindre kernteam med færre medarbejdere fordelt på de tre kernefunktioner. Hertil suppleres indsatsen gennem ad hoc-løsninger eller formaliserede samarbejdsaftaler med øvrige fagprofessionelle, der er relevante for målgruppen.

Kilde: social.dk

Omkostninger til de Housing First-baserede støttemetoder

Omkostningerne til CTI er beregnet som et simpelt gennemsnit af de estimerede omkostninger fra to evalueringer af indsatsen (Socialstyrelsen, 2017, s. 8; Rambøll & SFI, 2013b, s. 16). CTI er en tidsbegrænset indsats af 9 måneders varighed og de estimerede omkostninger gælder således for et samlet forløb på 9 måneder. Omkostningerne til CTI over den 9 måneders periode beløber sig gennemsnitligt til ca. 50.000 kr. pr. forløb (2025-priser).

De årlige omkostninger forbundet med ICM stammer fra en evaluering af indsatsen (Rambøll & SFI, 2013b, s. 16). Af samme evaluering fremgår det, at et gennemsnitligt ICM-forløb varer 1,4 år, hvorfor denne længde er anvendt i beregningen af kommunens omkostninger til indsatsen (Rambøll & SFI, 2013b, s. 17). Omkostningerne til ICM pr. år beløber sig til ca. 106.000 kr. (2025-priser).

Omkostninger forbundet med M-ACT stammer ligeledes fra en evaluering af indsatsen (Rambøll, 2022, s. 50). I evalueringen beskrives det, at det ikke har været muligt at beregne den gennemsnitlige forløbsvarighed, da indsatsen for størstedelen af borgerne ikke er afsluttet inden for projektets periode. M-ACT er ikke en tidsbegrænset indsats og omfatter borgere med flere sociale problemstillinger, som har svært ved at benytte mulighederne i det eksisterende hjælpesystem. Det beskrives i evalueringen, at borgerne forventes at være i indsatsen i flere år. På baggrund heraf forudsættes det i beregningerne, at M-ACT-støtten løber over hele den femårige periode. Omkostningerne til M-ACT pr. forløb pr. år beløber sig gennemsnitligt til ca. 115.000 kr. (2025-priser).

Omkostningerne forbundet med ACT pr. år stammer fra en evaluering af indsatsen (Rambøll & SFI, 2013b, s. 16). Det beskrives i evalueringen, at det hverken er muligt eller meningsfuldt at beregne en gennemsnitlig længde på ACT-støtten (Rambøll & SFI, 2013b, s. 17). Dette skyldes bl.a., at målgruppen for ACT er borgere, der vurderes at have behov for massiv hjælp for at kunne fungere i egen bolig, hvorfor de ikke forventes at kunne blive selvhjulpne og fastholde egen bolig uden støtte. På baggrund heraf antages det i beregningerne, at ACT-støtten fortsætter gennem hele den femårige periode. Omkostningerne til M-ACT pr. forløb pr. år beløber sig gennemsnitligt til ca. 152.000 kr. (2025-priser).

Øvrige omkostninger forbundet med at borgeren flytter i egen bolig

Udover omkostningerne til den specialiserede støtte medregnes også omkostninger til øvrige offentlige indsatser og ydelser, der er forbundet med, at borgeren flytter i og fastholder egen bolig, herunder:

- Flyttehjælp og enkeltudgifter, jf. aktivlovens § 81
- Boligstøtte, jf. boligstøtteloven
- Praktisk hjælp, jf. servicelovens § 83
- Anvisningsretten, jf. almenboliglovens § 59

Forbruget af flyttehjælp og enkeltudgifter, boligstøtte samt praktisk hjælp er opgjort på baggrund af registerdata. Forbruget er opgjort som det realiserede forbrug af de respektive ydelser over en femårig periode for personer, der er udskrevet fra en § 110-boform i 2018, som inden for de første tre måneder efter udskrivning er påbegyndt socialpædagogisk støtte i eget hjem, jf. servicelovens § 85, og som ikke tager ophold på § 110-boformer i den femårige periode efter udskrivning. Den kommunale medfinansiering af boligstøtte er indregnet i omkostningerne hertil.

Prisen forbundet med flyttehjælp og enkeltudgifter samt boligstøtte er ligeledes opgjort på baggrund af registerdata, mens prisen forbundet med praktisk hjælp stammer fra KLs timeprisberegner på hjemmepleje⁴ og udgør 475 kr. pr. times praktisk hjælp (2025-priser).

Prisen forbundet med anvisningsretten, herunder tomgangsleje og udgifter til fraflytning, er beregnet på baggrund af de samlede udgifter i de kommunale regnskaber og det gennemsnitlige antal kommunale anvisninger pr. år i årene 2019-2021 (Indenrigs- og Boligministeriet, 2022). Prisen forbundet med anvisningsretten er opgjort for alle kommunale anvisninger, herunder også borgere, der ikke kommer fra en § 110-boform. Prisen til anvisningsretten pr. anvisning er opgjort til ca. 8.000 kr. og pålægges i det første år efter udskrivning fra § 110-boform.

I tabel 1 nedenfor fremgår et overblik over de beregnede omkostninger forbundet med de fire ydelser/indsatser pr. år og i alt over en femårig periode.

⁴ Beregning af timepriser på fritvalgsområdet under godkendelsesordningen.

Tabel 1

Øvrige omkostninger pr. borger forbundet med at borgeren flytter i egen bolig fordelt på type af ydelse eller indsats

Kr., 2025-priser

	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5	I alt år 1-5
Flyttehjælp og enkeltudgifter	3.400	800	300	500	400	5.306
Boligstøtte	11.700	12.700	14.000	14.500	14.200	62.600
- Heraf kommunerne	4.800	5.200	5.800	5.900	5.800	25.700
- Heraf staten	6.900	7.500	8.200	8.500	8.500	36.900
Praktisk hjælp	1.600	1.400	1.600	1.800	2.500	8.300
Tomgangsleje og udgifter til fraflytning	7.800	0	0	0	0	0

Anm.: Omkostningerne er afrundet til nærmeste 100 kr. Omkostninger i alt år 1-5 er nutidsværdien af omkostningerne i hvert enkelte år tilbagediskonteret til år 1 med en diskonteringsfaktor på 3,5 pct.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata, de kommunale regnskaber og Indenrigs- og Boligministeriet (2022).

Der kan potentielt være omkostninger til tab i forbindelse med beboerindskudslån til almene boliger, jf. boligstøttelovens §§ 70 og 71, som dog ikke er medregnet, da det dels ikke er muligt at beregne en pris herfor, og da borgeren som udgangspunkt skal tilbagebetale lånet. Der er desuden heller ikke medregnet tilskud til eventuel udslningsbolig, jf. almenboliglovens § 63, i beregningen.

Forudsætninger for beregninger af botilbudsforløb

I forbindelse med opgørelsen af omkostninger til botilbudsforløbet forudsættes det, at borgeren udskrives til et midlertidigt botilbud, jf. servicelovens § 107, direkte fra en § 110-boform og bliver i tilbuddet i det første halve år, hvorefter borgeren visiteres til et længerevarende tilbud eller botilbudslignende tilbud, de resterende 4,5 år. Kommunen modtager 50 procents statsrefusion for udgifterne til det midlertidige botilbud det første halve år.

Priserne forbundet med midlertidigt botilbud og længerevarende botilbud/botilbudslignende botilbud er beregnet på baggrund af enhedsudgifter fra Socialpolitisk Redegørelse 2024. Omkostninger til midlertidigt botilbud udgør ca. 950.000 kr. pr. år (2025-priser), mens omkostninger til længerevarende botilbud/botilbudslignende tilbud er opgjort som et simpelt gennemsnit af de to indsatser og udgør ca. 1.110.000 kr. pr. år (2025-priser).

Omkostninger til botilbud vedrører udover selve botilbuddet også omkostninger til personlig hjælp, pleje, omsorg m.v. samt til tilbud af behandlingsmæssig karakter efter servicelovens §§ 83-86 og 102 samt hjemmesygepleje efter sundhedslovens § 138, som ydes i forbindelse med botilbuddet.

Forudsætninger for beregninger af basisalternativet (§ 110-boformsforløb)

Omkostningerne til de Housing First-baserede støtteforløb og botilbudsforløbet sammenholdes med omkostningerne til basisalternativet, som antages at være fortsat brug af § 110-boformer.

Der er udarbejdet beregninger af fem § 110-boformsforløb, der afhænger af, hvor mange dage borgeren opholder sig på § 110-boformer i hvert af de fem år, herunder:

- 30 dage pr. år
- 90 dage pr. år
- 120 dage pr. år
- 180 dage pr. år
- 365 dage pr. år

Priserne for opholdene beregnes på baggrund af enhedsudgifter fra Socialpolitisk Redegørelse 2024 og udgør ca. 610.000 kr. pr. år (2025-priser). Der indregnes statsrefusion for de første 120 og 90 opholdsdage på § 110-boformer i hvert år, hvilket følger de regler, der gør sig gældende henholdsvis før og efter 1. april 2028.

Det er væsentligt at pointere, at der for personer i § 110-boformsforløbene kan være omkostninger til andre indsatser og ydelser, der relaterer sig til eller erstatter dét at bo i egen bolig, hvilket dog ikke er medregnet i disse forløb – fx bostøtte. På baggrund heraf forventes omkostningerne til disse forløb i beregningen at være underestimerede.

Resultater af beregninger

I det følgende præsenteres først resultaterne af beregningerne af de forskellige forløb for den offentlige sektor som helhed og efterfølgende resultaterne for kommunerne. I formidlingspecen *Økonomisk potentiale ved Housing First-baseret støtte* fremgår udelukkende resultater for kommunerne.

Resultater for den offentlige sektor

De samlede omkostninger for det offentlige, herunder kommune og stat, forbundet med de forskellige forløb fremgår af tabel 2.

Det offentliges omkostninger til CTI-forløbet er, over den samlede periode, betydeligt lavere end selv § 110-boformsforløbet med det laveste antal opholdsdage pr. år (30 dage). I det første år, hvor borgeren modtager CTI-støtte i egen bolig, er omkostninger til CTI-forløbet cirka halvdelen gang så høje som omkostningerne til § 110-boformsforløbet med 30 opholdsdage pr. år. I alle år efter at CTI-støtten er ophørt, og der dermed kun er afledte omkostninger forbundet med, at borgeren bor i egen bolig, er omkostningerne dog betydeligt lavere end omkostningerne til alle § 110-boformsforløbene.

De kommunale omkostninger til ICM-forløbet er, over den samlede periode, en smule lavere end omkostningerne til § 110-boformsforløbet med 30 opholdsdage pr. år, men betydeligt lavere end omkostningerne til de øvrige § 110-boformsforløb. I de første to år, hvor borgeren modtager ICM-støtte i egen bolig, er omkostningerne til ICM-forløbet henholdsvis væsentligt højere eller på niveau med omkostningerne til § 110-boformsforløbet med 30 opholdsdage pr. år. I alle årene efter at ICM-støtten er ophørt, og der dermed kun er afledte omkostninger forbundet med at borgeren bor i egen bolig, er omkostningerne til ICM-forløbet dog betydeligt lavere end omkostningerne til alle § 110-boformsforløbene.

De kommunale omkostninger til M-ACT-forløbet er, over den samlede periode og i hvert enkelt år, betydeligt højere end omkostningerne til § 110-boformsforløbene med henholdsvis 30 og 90 opholdsdage pr. år, men væsentligt lavere end omkostningerne til § 110-boformsforløbene med henholdsvis 120, 180 og 365 opholdsdage pr. år.

De kommunale omkostninger til ACT-forløbet er, over den samlede periode og i hvert enkelt år, betydeligt højere end omkostningerne til § 110-boformsforløbene med henholdsvis 30 og 90 opholdsdage pr. år, men væsentligt lavere end omkostningerne til § 110-boformsforløbene med henholdsvis 120, 180 og 365 opholdsdage pr. år.

De kommunale omkostninger til botilbudsforløbet er, over den samlede periode og i hvert enkelt år, markant højere end omkostningerne til § 110-boformsforløbet med selv det højeste antal opholdsdage pr. år (365 dage).

Tabel 2

Offentlige omkostninger pr. borger til forskellige forløb ud af hjemløshed med støtte

Kr., 2025-priser

	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5	I alt år 1-5
Scenarie 1: Housing First-baserede støtteforløb						
- CTI	74.000	15.000	16.000	17.000	17.000	134.000
- ICM	131.000	50.000	16.000	17.000	17.000	225.000
- M-ACT	140.000	130.000	131.000	132.000	132.000	623.000
- ACT	177.000	167.000	168.000	169.000	169.000	794.000
Scenarie 2: Botilbudsforløb	1.029.000	1.109.000	1.109.000	1.109.000	1.109.000	5.103.000
Scenarie 3: § 110-boformsforløb (basisalternativet)						
- 30 dage pr. år	50.000	50.000	50.000	50.000	50.000	234.000
- 90 dage pr. år	150.000	150.000	150.000	150.000	150.000	701.000
- 120 dage pr. år	200.000	200.000	200.000	200.000	200.000	935.000
- 180 dage pr. år	300.000	300.000	300.000	300.000	300.000	1.403.000
- 365 dage pr. år	609.000	609.000	609.000	609.000	609.000	2.845.000

Anm.: Omkostningerne er afrundet til nærmeste 1.000 kr. Omkostninger i alt år 1-5 er nutidsværdien af omkostningerne i hvert enkelt år tilbagediskonteret til år 1 med en diskonteringsfaktor på 3,5 pct.

Kilde: Egne beregninger på evalueringer af de Housing First-baserede støttemetoder, Danmarks Statistiks registerdata, de kommunale regnskaber, Indenrigs- og Boligministeriet (2022) og Social- og Boligministeriet (2024).

Et overblik over det minimale antal opholdsdage på § 110-boformer pr. år, der gør, at de Housing First-baserede støtteforløb er omkostningseffektive, fremgår af tabel 3 nedenfor.

CTI-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 18 opholdsdage på § 110-boformer pr. år over den femårige periode, mens ICM-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 29 opholdsdage på § 110-boformer pr. år.

M-ACT-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 80 opholdsdage på § 110-boformer pr. år over den femårige periode, mens ACT-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 102 opholdsdage på § 110-boformer pr. år.

Tabel 3

Opholdsdage på § 110-boformer pr. år for break-even med Housing First-baserede støtteforløb for det offentlige som helhed

Housing First-baserede støtteforløb	Opholdsdage på § 110-boformer pr. år for break-even med Housing First-baserede støtteforløb
- CTI	18 dage
- ICM	29 dage
- M-ACT	80 dage
- ACT	102 dage

Anm.: Opholdsdage på § 110-boformer pr. år før break-even er rundet op til nærmeste hele antal opholdsdage.

Kilde: Egne beregninger på evalueringer af de Housing First-baserede støttemetoder, Danmarks Statistiks registerdata, de kommunale regnskaber, Indenrigs- og Boligministeriet (2022) og Social- og Boligministeriet (2024).

Resultater for kommunerne

De kommunale omkostninger forbundet med de forskellige forløb fremgår af tabel 4.

De kommunale omkostninger til CTI-forløbet er, over den samlede periode, betydeligt lavere end selv alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med det laveste antal opholdsdage pr. år (30 dage). I det første år, hvor borgeren modtager CTI-støtte i egen bolig, er omkostninger til CTI-forløbet næsten dobbelt så høje som alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 30 opholdsdage pr. år. I alle år efter, at CTI-støtten er ophørt, og der dermed kun er afledte omkostninger forbundet med, at borgeren bor i egen bolig, er omkostningerne dog betydeligt lavere end alternativomkostningerne til alle § 110-boformsforløbene.

De kommunale omkostninger til ICM-forløbet er, over den samlede periode, på niveau med alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 30 opholdsdage pr. år, men betydeligt lavere end alternativomkostningerne til de øvrige § 110-boformsforløb. I de første to år, hvor borgeren modtager ICM-støtte i egen bolig, er omkostningerne til ICM-forløbet henholdsvis væsentligt højere eller på niveau med alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 30 opholdsdage pr. år. I alle årene efter at ICM-støtten er ophørt, og der dermed kun er afledte omkostninger forbundet med, at borgeren bor i egen bolig, er omkostningerne til ICM-forløbet dog betydeligt lavere end alternativomkostningerne til alle § 110-boformsforløbene.

De kommunale omkostninger til M-ACT-forløbet er, over den samlede periode, betydeligt højere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbene med henholdsvis 30 og 90 opholdsdage pr. år, men væsentligt lavere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbene med henholdsvis 180 og 365 opholdsdage pr. år. Omkostningerne til M-ACT-forløbet er kun en smule højere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 120 dages varighed, hvis der ydes refusion i 120 dage til § 110-boformsophold, men dog væsentlig højere, hvis der kun ydes statsrefusion i 90 dage. I de første to år, hvor der ydes statsrefusion på M-ACT-støtten, er omkostningerne til M-ACT-forløbet på niveau med eller en smule lavere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 90 opholdsdage pr. år. I alle de efterfølgende år er omkostningerne til M-ACT-forløbet dog væsentligt højere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 90 opholdsdage pr. år.

De kommunale omkostninger til ACT-forløbet er, over den samlede periode, betydeligt højere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbene med henholdsvis 30, 90 og 120 opholdsdage pr. år, men væsentligt lavere end alternativomkostningerne til § 110-

boformsforløbene med henholdsvis 180 og 365 opholdsdage pr. år. Omkostningerne til ACT-forløbet de første to år, hvor der ydes statsrefusion på ACT-støtten, er en smule lavere end alternativomkostningerne forbundet med § 110-boformsforløbet med 120 opholdsdage pr. år - men dog væsentligt højere de efterfølgende år.

De kommunale omkostninger til et botilbudsforløb er, over den samlede periode, markant højere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med selv det højeste antal opholdsdage pr. år (365 dage). I det første år, hvor der ydes 50 pct. statsrefusion til seks måneders ophold på midlertidigt botilbud, er omkostningerne til et botilbudsforløb cirka halvanden gang højere end alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 365 opholdsdage pr. år. I de efterfølgende år, hvor borgeren er på længerevarende botilbud/botilbudslignende tilbud er omkostningerne til botilbudsforløbet mere end dobbelt så høje som alternativomkostningerne til § 110-boformsforløbet med 365 opholdsdage pr. år. Som tidligere beskrevet er der medregnet 50 pct. statsrefusion forbundet med de første seks måneder ophold på midlertidigt botilbud, da det i beregningerne antages, at borgeren visiteres til botilbudsforløbet direkte fra en § 110-boform. Såfremt borgeren visiteres fra en anden hjemløshedssituation vil kommunen ikke kunne modtage statsrefusion, hvorfor de kommunale omkostninger i så fald vil være højere det første år.

Tabel 4

Kommunale omkostninger pr. borger til forskellige forløb ud af hjemløshed med støtte

Kr., 2025-priser

	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5	I alt år 1-5
Scenarie 1: Housing First-baserede støtteforløb						
- CTI	43.000	7.000	8.000	8.000	9.000	72.000
- ICM	71.000	25.000	8.000	8.000	9.000	117.000
- M-ACT	75.000	65.000	123.000	124.000	124.000	473.000
- ACT	94.000	83.000	160.000	160.000	161.000	608.000
Scenarie 2: Botilbudsforløb	792.000	1.109.000	1.109.000	1.109.000	1.109.000	4.866.000
Scenarie 3: § 110-boformsforløb						
- 30 dage pr. år	25.000	25.000	25.000	25.000	25.000	117.000
- 90 dage pr. år	75.000	75.000	75.000	75.000	75.000	351.000
- 120 dage pr. år (120 dages statsrefusion pr. år)	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000	468.000
- 120 dage pr. år (90 dages statsrefusion pr. år)	125.000	125.000	125.000	125.000	125.000	585.000
- 180 dage pr. år (120 dages statsrefusion pr. år)	200.000	200.000	200.000	200.000	200.000	935.000
- 180 dage pr. år (90 dages statsrefusion pr. år)	225.000	225.000	225.000	225.000	225.000	1.052.000
- 365 dage pr. år (120 dages statsrefusion pr. år)	509.000	509.000	509.000	509.000	509.000	2.377.000
- 365 dage pr. år (90 dages statsrefusion pr. år)	534.000	534.000	534.000	534.000	534.000	2.494.000

Anm.: Omkostningerne er afrundet til nærmeste 1.000 kr. Omkostninger i alt år 1-5 er nutidsværdien af omkostningerne i hvert enkelte år tilbagediskonteret til år 1 med en diskonteringsfaktor på 3,5 pct.

Kilde: Egne beregninger på evalueringer af de Housing First-baserede støttemetoder, Danmarks Statistiks registerdata, de kommunale regnskaber, Indenrigs- og Boligministeriet (2022) og Social- og Boligministeriet (2024).

Af tabel 5 fremgår et overblik over det minimale antal opholdsdage på § 110-boformer, der sikrer, at de kommunale omkostninger til § 110-boformsophold overstiger de kommunale omkostninger til de Housing First-baserede støtteforløb ved henholdsvis 90 og 120 dages statsrefusion på § 110-boformsophold pr. år.

Det fremgår, at CTI-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 19 opholdsdage på § 110-boformer pr. år over den femårige periode, mens ICM-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 31 opholdsdage på § 110-boformer pr. år uanset, om der er 90 eller 120 dages statsrefusion på § 110-boformsophold pr. år.

M-ACT-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 106 opholdsdage på § 110-boformer pr. år over den femårige periode ved 90 dages statsrefusion på § 110-boformsophold pr. år og minimum 121 opholdsdage på § 110-boformer pr. år ved 120 dages statsrefusion pr. år.

ACT-støtteforløbet er omkostningseffektivt, hvis borgeren alternativt har minimum 124 opholdsdage på § 110-boformer pr. år over den femårige periode ved 90 dages statsrefusion på § 110-boformsophold pr. år og minimum 139 opholdsdage på § 110-boformer pr. år ved 120 dages statsrefusion pr. år.

Tabel 5

Opholdsdage på § 110-boformer pr. år for break-even med Housing First-baserede støtteforløb for kommunerne

Housing First-baserede støtteforløb	Opholdsdage på § 110-boformer pr. år før break-even med Housing First- baseret støtteforløb	Opholdsdage på § 110-boformer pr. år før break-even med Housing First- baseret støtteforløb
	(90 dages statsrefusion pr. år)	(120 dages statsrefusion pr. år)
- CTI	19 dage	19 dage
- ICM	31 dage	31 dage
- M-ACT	106 dage	121 dage
- ACT	124 dage	139 dage

Anm.: Opholdsdage på § 110-boformer pr. år før break-even er rundet op til nærmeste hele antal dage.

Kilde: Egne beregninger på evalueringer af de Housing First-baserede støttemetoder, Danmarks Statistiks registerdata, de kommunale regnskaber, Indenrigs- og Boligministeriet (2022) og Social- og Boligministeriet (2024).

Perspektivering af beregninger

Beregningerne er udarbejdet for en række specificerede forløb for borgere, der modtager støtte til at komme ud af hjemløshed, og baserer sig på gennemsnitlige priser forbundet med en række offentlige indsatser og ydelser. Beregningerne giver således udelukkende viden om, hvordan de Housing First-baserede støtteforløb og et botilbudsforløb gennemsnitligt kan forventes at påvirke den kommunale og den øvrige offentlige økonomi.

Beregningerne vedrører alene de økonomiske omkostninger relateret til borgernes boligsituation og støtte efter servicelovens § 85 a. Ud over disse omkostninger vil der i arbejdet med borgere i hjemløshed også være behov for hjælp, støtte og behandling til de fysiske, psykiske og sociale problemstillinger som borgerne ud over boligproblematikken også kan have. Borgerne kan fx have behov for rusmiddelbehandling, aktivitets- og samværstilbud samt beskæftigelsesrettede indsatser, og dette genererer andre økonomiske omkostninger (og gevinster) både på kort og lang sigt (Social- og Boligstyrelsen, 2023).

Housing First-baserede indsatser for borgere i hjemløshed, kan ikke alene aflæses i indsatsens påvirkning på den offentlige økonomi. Housing First-tilgangen og de specialiserede støttemetoder bliver anvendt i indsatsen mod hjemløshed i Danmark, fordi tilgangen og de specialiserede støttemetoder erfaringsmæssigt virker for langt de fleste borgere i hjemløshed (Rambøll & SFI, 2013a). En Housing First-baseret indsats kan for adskillige borgere også aflæses i en positiv udvikling i borgernes livssituation, hvor borgerne bl.a. kan opnå en øget stabilitet i tilværelsen samt en større tillid til kommunen og det øvrige hjælpe-system. Udviklingen i borgernes livssituation sker dog ofte i små skridt over tid med både negative og positive udsving (Rambøll & SFI, 2027; Rambøll, 2022).

Beregningerne viser tydeligt, at der er økonomiske forskelle mellem de specialiserede støttemetoder. En væsentlig opmærksomhed er dog, at de forskellige metoder er målrettet forskellige dele af målgruppen baseret på borgernes konkrete udfordringsbillede og deraf kommende støttebehov. CTI er fx målrettet borgere, som i høj grad er i stand til selv at benytte sig af øvrige sociale tilbud og behandlingsindsatser, mens ACT omvendt er målrettet borgere, som kun vanskeligt eller slet ikke er i stand til dette (Social- og Boligstyrelsen, 2022). For at få den bedste langvarige effekt er det derfor centralt, at bevilling af støtte altid foretages med udgangspunkt i den enkelte borgers konkrete behov. Nogle borgere i hjemløshed har derudover behov for noget andet end en Housing First-baseret indsats med specialiseret støtte i egen bolig. Det kan fx være borgere med store og evt. langvarige fysiske, psykiske og sociale problemstillinger, som har behov for et længerevarende botilbud efter servicelovens § 108 eller et botilbudslignende tilbud jf. beregningen af botilbudsforløbet.

Referencer

Bekendtgørelse af lov om aktiv socialpolitik [aktivloven], LBK nr 1004 af 30/06/2025, Lovtidende A (2025). <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1004>

Bekendtgørelse af lov om almene boliger m.v. [almenboligloven], LBK nr 1171 af 11/11/2024, Lovtidende A (2024). <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2024/1171>

Bekendtgørelse af lov om individuel boligstøtte [boligstøtteloven], LBK nr 995 af 01/07/2025, Lovtidende A (2025). <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/995>

Bekendtgørelse af lov om social service [serviceloven], LBK nr 1129 af 22/09/2025, Lovtidende A (2025). <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1129>

Bekendtgørelse af sundhedsloven [sundhedsloven], LBK nr 275 af 12/03/2025, Lovtidende A (2025). <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/275>

Finansministeriet (2023). *Vejledning i samfundsøkonomiske konsekvensvurderinger*.

Indenrigs- og Boligministeriet (2022). *Boligsocial kommunal anvisning - potentialet for afskaffelse af langvarig hjemløshed*.

Lov om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og forskellige andre love, LOV nr 482 af 12/05/2023, Lovtidende A (2023). <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2023/482>

Rambøll (2022). *Modning af modificeret ACT-indsats til borgere med komplekse problemstillinger*.

Rambøll & SFI (2013a). *Hjemløsestrategien – Afsluttende rapport*.

Rambøll & SFI (2013b). *Samfundsøkonomisk analyse af metoder - Hjemløsestrategien*.

Rambøll & SFI (2017). *Housing First i Danmark – Evaluerende af Implementerings- og Forankringsprojektet i 24 kommuner*.

Socialstyrelsen (2017). *Omkostningsvurdering af Critical Time Intervention (CTI)*.

Social- og Boligministeriet (2024). *Socialpolitisk Redegørelse 2024*.

Social- og Boligministeriet (2025). *Aftale om udvidelse af refusionsordningen for bostøtte efter Housing First-tilgangen, fastholdelse af den nuværende refusionsperiode på herbergsområdet samt indførelse af en kapacitetsstyringsmodel på herbergsområdet og takstlofter for krisecentre og herberger*.

Social- og Boligstyrelsen (2022). *Housing First-tilgangen – Manual til hjemløhedsområdet*.

Social- og Boligstyrelsen (2023). *Kvalificering af konsekvenser i SØM – Borgere i hjemløshed.*

VIVE (2024). *Hjemløshed i Danmark 2024 – National kortlægning.*

Social- og Boligstyrelsen
Lerchesgade 35, 5
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00

www.sbst.dk